

РЕШЕНИЕ

№ 2...15

гр. С, 21.....2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЬОЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЬОЗОВА Гражданско дело
№ 20221110150749 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Б“ С.А., чрез „Б“ С.А., клон Б, с ЕИК ***** срещу К. Д. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. Н, ул. Ш № ..., с която се иска признаване за установено, че в полза на ищеца съществува вземане по отношение на ответника по договор № PLUS-..., обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 80635/2015г. по описа на Районен съд - С, а именно: 7539.27 лева - главница по договора за потребителски кредит; 7344.73 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.02.2015г. до 05.02.2019г.; 590.84 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.03.2015г. до 11.....2015г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. Претендират се разноси.

В условията на евентуалност, в случай, че предявения установителен иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, се иска да се приеме, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от исковата молба на

ответницата.

Ищецът твърди, че на 11.02.2014 г. между „Б“ и К. Д. Г., с ЕГН ***** е сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-..., посредством който страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 8000.00 лева за срок от 60 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 05.02.2019 г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, техния размер и размер на оставащата главница. Сочи се да е договорено паричният кредит да бъде изплатен на 60 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 333.84 лева, като в договора е посочена и общата стойност на плащанията по кредита. Твърди се, че длъжникът преустановил плащането на вноските по кредит № PLUS-... на 05.02.2015 г., като към тази дата са погасени 11 месечни вноски. Сочи, че вземането по кредита станало предсрочно изискуемо. Поради неизплащане на вземането предявил заявление за издаване на заповед за изпълнение.

Ответникът К. Д. Г. не е депозирала отговор на исковата молба.

Исковите са предявени по реда на чл. 422, ал.1, във вр. с чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК и са с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 9 от ЗПК и чл. 86 от ЗЗД.

Доказателствената тежест е разпределена както на ищеца е указано, че следва да докаже, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за кредит, по което ищецът е предоставил на ответника посочената сума, а последният се е задължил да я върне в посочения срок, ведно с възнаградителна лихва в уговорения размер; както и че е настъпил падежът на търсените вземания, респ. предсрочната им изискуемост. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение.

На ищеца е указано, че не сочи доказателства, че е предоставил на ответника сумата по кредита.

На 31.05.2023г. е извършено прехвърляне на търговското предприятие на „Б - клон Б“ КЧТ, с ЕИК ***** по реда на чл. 15 от ТЗ, обявено за вписване с вх. № ... по партидите на „Ю Б“ АД и на „Б - клон Б“ КЧТ в Търговски регистър и регистъра на ЮЛНЦ, поради което производството по делото понастоящем следва да се счита с ищец „Ю Б“ АД, с ЕИК *****, със

седалище и адрес на управление: гр. С, ул. О №

Предявените установителни иски са допустими, но неоснователни и не следва да бъдат уважавани, поради следното:

На 23.....2015г. пред СРС е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от „Б“ ЕАД с ЕИК ***** – гр. С срещу длъжника К. Д. Г. с ЕГН ***** от гр. Н, обл. С град за процесните по настоящото дело суми. На 26.08.2016г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК и на длъжника К. Д. Г. е разпоредено да заплати на кредитора Б ЕАД, ЕИК ***** сумата от 7539,27 лв., представляваща неплатена главница по договор за потребителски заем с № PLUS - ... от 11.02.2014г., ведно със законна лихва за периода от 23.....2015 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 7344,73 лв. за периода от 5.2.2015 г. до 5.2.2019 г., мораторна лихва в размер на 590,84 лв. за периода от 5.3.2015 г. до 11.....2015 г. и 609,50 лв. разноси по делото, а именно: 309,5 лв. държавна такса и 300 лв. възнаграждение на юрисконсулт. На заявителя на осн. чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК, във вр. с чл. 47, ал.5 от ГПК е указана възможността да предяви установителен иск относно вземането си и това е сторено от него в срок.

Съгласно чл. 9 от ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне.

Ищецът по делото претендира, че вземането му е възникнало, което на първо място означава, че уговорената като заем сума в размер на 8 000 лв. е предадена от кредитора в собственост на кредитополучателя К. Г.. Наличието на това обстоятелство, обаче, не се установи по делото, въпреки че на ищеца е указано че не сочи доказателства, че е предоставил на ответника уговорената в договора сума. След часа на съдебното заседание е получена молба вх. № 333646/21.11.2023г. от Ю Б АД, към която е приложено платежно нареждане №/11.02.2014г. за кредитен превод по сметка на К. Д Г. в размер на 2 762,

61 лв. като съгласно посоченото основание за превод, това е станало на 11.02.2014г. съгласно договор PLUS- Съдът счита, че това платежно нареждане не е основание да се счита, че сумата предмет на процесния договор за потребителски паричен кредит е платена частично на кредитополучателят, защото такова обстоятелство не се сочи от ищецът нито в исковата молба, нито в молбата от 21.11.2023г. Напротив, в исковата молба е посочено, че сумата, предмет на договора е преведена по личната банкова сметка на ответника, декларирана от същия в процесния договор за кредит.

Тъй като съгласно чл. 9, ал.1 от ЗПК предоставеният потребителски кредит е под формата на заем, приложими са правилата за сключването на този вид договор. Договорът за заем съответно за потребителски кредит е реален, поради което част от фактически му състав е реалното предаване на паричната сума според уговореното в договора. Не е достатъчно постигането на съгласие в писмена форма, за да се счита, че договора е сключен. Необходимо е предаване на заемната сума, така както е уговорено в договора, в случая - 4905, 39 лв. във връзка с договор № PLUS -... за погасяване на задълженията по същия. Не са представени доказателства за внасяне на сумата, определена като застрахователна премия на застрахователния агент „Д“ ЕАД. В какъв размер е остатъка, който е следвало да се преведе на ответника и преведен съответно предаден ли е той остана недоказано. Не бе доказан размера на начислените лихви.

При липса на доказателства за получаване от страна на кредитополучателя К. Г. на сумата, предмет на договор за потребителски паричен кредит № PLUS-..., сключен на 11.02.2014г. в размер на 8 000 лв., исковете за установяване дължимостта на предоставена по същия договор главница и за дължимостта на начислени възнаградителна и мораторна лихва останаха недоказани и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Тъй като основанието за отхвърляне на иска не е ненастъпила предсрочна изискуемост на вземането, евентуално предявения осъдителен иск не подлежи на разглеждане.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК разноси се дължат на ответницата, но тя не претендира да е сторила такива.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска, предявен на осн. чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 9 от ЗПК и чл. 86 от ЗЗД от „Б“ С.А., ЧРЕЗ „Б“ С.А., клон Б, ЕИК *****, сега „Ю Б“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. О № ... срещу К. Д. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. Н, ул. Ш № ..., за признаване за установено, че в полза на ищеца съществува вземане по отношение на ответника по договор № PLUS- ..., обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 80635/2015г. по описа на Районен съд - С, а именно: 7539.27 лева - главница по договора за кредит, ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК – 23.....2015г. до окончателното изплащане на вземането; 7344.73 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.02.2015г. до 05.02.2019г.; 590.84 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.03.2015г. до 11.....2015г.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____